

Vrydag 24 January 1851.

EMIGRANTEN.

Volgens zeer stellige berigten is het transport der emigranten langs België sterk in vermindering. Deze vermindering is in 1850 zoo gevoelig, dat men de strenge noodzakelykheid gevoelt in dit groote nadeel te voorzien. Ziehier de opgave uit de haven van Antwerpen :

In 1847	45,750	passagiers	op	102	schepen.
1848	11,075	"		66	"
1849	10,260	"		61	"
1850	7,016	"		40	"

Een dagblad van Brussel maekt hierover eene zeer juiste berekening, hoeveel nadeel dit is voor het land, niet alleen in transport over den yzeren weg, enz. maer in alle plaetselyke debiet van allen aerd, en 't geen de landverhuizers zich meestal in de haven van inscheping aenschaffen. Het is bewezen, zegt dit blad, dat ieder emigrant gemiddeld 75 fr. verteerd, alvorens aen boord te gaen.

De laetste wet, welke voor het transport der emigranten werd uitgevaardigd, en die hier door een ieder is veroordeeld geworden, heeft voorzeker geene goede vruchten hieraen toegebracht ; zy was zeker niet in staet om de vermindering tegen te gaen, welke zich in de aenkomsten opdeed : ook heeft het ministerie dezelve, na korten tyd, gewyzigd.

Gelyk het brusselsche blad zegt, werden echter verscheidene middels aangewend, die tot verbetering moesten strekken, onder ander het nazien van zekere logementen, waer de passagiers op geene behoorlyke manier behandeld werden, en de klagt die hierover is opgestegen, heeft velen eene andere haven voor de onze doen verkiezen.

Volgens de *Indépendance*, zou men verscheidene maetregels nemen, onder andere voor byzondere logementen; die der logeerders, welke zich aen de voorschriften zouden onderwerpen, zouden regt hebben op de bescherming der commissie van toezigt en van andere overheden. Andere klagten zyn opgestegen over de wisseling der specie : hiervoor zou men een tarief maken, opdat de wezenlyke waerde van elke munt aentoonde ; zulk tarief zou in ieder expeditie-bureau, in ieder logement, aengeplakt zyn. Eene derde klagt stygt op over de percenten, die zekere commissionarissen op alles heffen, wat de emigrant koopt ; men denkt er aen dit misbruik te doen verdwynen — hiervoor zou men overal den prys van die dingen aenkondigen, welke de emigrant gewoonlyk gebruikt.

Het is hoogst noodwendig, dat er in den minsten hinderpael voorzien worde; vooral in al hetgeen men eene opregte « afstrooperij » jegens den landverhuizer noemen moet. Als men de afneming ziet van het getal emigranten, dan kan men het oneindig verlies berekenen, dat wy — en vooral onze stad — onderstaen hebben. » Eene overdrevene winst, die slechts voor een oogenblik duert, zegt gemeld blad, kan de toekomst in gevaer stellen en onze navigatie van eene kostbare hulphron berooven. »